

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۱۹/۰۱/۱۸

دوکتور کریم پاکزاد

هشدار طالبان به امریکا! طالبان قهرمانان استقلال ملی؟

بعد از اینکه طالبان دور چهارم مذاکرات صلح را که قرار بود هفته گذشته میان آنها و امریکا در دوحه صورت بگیرد لغو نمود، سوالهایی مطرح میشد که در دور سوم مذاکرات در امارات که در آن سه حامی همیشگی طالبان برای اولین بار در چنین مذاکرات شرکت میکردند، چه اتفاقی افتاده که طالبان را ناراضی ساخته است.

بعد از این دور مذاکرات، بازدید یک هیئت طالبان از تهران نیز برای بار اول رسماً توسط ایران اطلاع رسانی شد.

حضور پاکستان، عربستان سعودی و امارات در دور سوم مذاکرات، حضوری را که طالبان نظر به روابطی که با این سه کشور دارند نمیتوانستند رد کنند، ولی حضور این سه متحد امریکا، بخصوص عربستان و امارات که تصمیم خود را در حمایت از ستراتیژی سرنگونی جمهوری اسلامی ایران توسط ترامپ و دو عضو برجسته اداره او که در ضدیت با ایران و سرنگونی حکومت آن از سالها به اینسو شهرت دارند، پومپئو وزیر خارجه و بولتن (مرد خطرناک بگفته رسانه های مهم امریکا)، مشاور امنیت ملی، نه تنها پنهان نمیکند، بلکه فعالانه در منطقه برای ان عمل میکنند. نقطه ضعف در این ضلع سه گانه پاکستان است که تا به قدرت رسیدن عمران خان، علیرغم روابط دوستانه با عربستان، هیچگاه با سیاست ضد ایرانی عربستان همراهی نکرد. حتی هنگامی که نواز شریف نخست وزیر پاکستان بود، پارلمان این کشور عضویت در "ناتوی عربی" یا ائتلاف اسلامی (ضد ایران) و ارسال قوا به یمن را رد نمود.

با بقدرت رسیدن عمران خان که با اقتصاد ویران پاکستان رویروست و دیگر به آسانی نمیتواند از بانک جهانی قرض بگیرد، کمک مالی عربستان اهمیت بسزایی دارد. از سوی دیگر عمران خان بیش از هر صدراعظم اسبق روابط نزدیک با ارتش پاکستان و با طالبان دارد. عمران خان تلاش دارد که هرچه زودتر پروسه صلح در افغانستان که در حداقل ترین وجهه آن ایجاد یک دولت انتقالی ۱۸ ماهه با شرکت طالبان و پایه گذاری یک نظام جدید است، به موفقیت برسد.

پاکستان اگر از افغانستان نمیتواند یک "مستعمره" بسازد حداقل از طریق طالبان نفوذ از دست رفته خود را باز میابد. این سیاست عمران خان دو لبه دارد:

اولی کمک به تسریع مذاکرات توسط "میانہ رو" های طالبان: آزادی ملا برادر از زندان و خوشحالی حکومت کابل از آن. و دیگری فشاری که طالبان آنرا افشا میکنند: دستگیری یکی از رهبران طالبان، وزیر سابق، ملا محب الله.

اما هدف از مذاکرات میان طالبان و امریکا برای هریک از جوانب متفاوت است.

امریکا سعی میکند که نفوذ خود را در افغانستان حفظ کند و همه سربازان خود را بیرون نکشد. به این ترتیب هم کمتر خرج میکند و بیشتر سود میبرد. این اهداف امریکا مورد قبول طالبان نیست. تاریخ برخی اوقات اوضاعی را بوجود میآورد که با عقل و منطق جور نمیآید. استالین بیرحم و قاتل صد ها هزار انسان بیگناه در گولاک، قهرمان دفاع از میهن در جنگ بر ضد تجاوز آلمان هیتلری و عظمت شوروی شد. امروز طالبان، جنبشی که هیچ ارزشی برای زندگی انسانها قایل نیستند در این مذاکرات جامه "وطن پرستی" را به تن کرده اند. آنها بدون نام گرفتن از پاکستان بر ضد فشار های سیاسی و نظامی به هدف نرم ساختن آنها در مذاکرات (کنار آمدن با امریکا و مذاکره مستقیم با کابل) حرف میزنند. امروز در اعلامیه در مورد مذاکرات ما میخوانیم که گروه طالبان به امریکا هشدار داده که اگر گفت وگوهای صلح را "صادقانه" پیش نبرد و از تاکتیک فشار استفاده کند، این مذاکرات را به تعویق

د پانو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلپکنی د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرولو مخکې په خیر و لولئ

خواهند انداخت. در اعلامیه طالبان که شام گذشته منتشر شد آمده که " قرار بود خروج نیروهای خارجی و عدم استفاده از خاک افغانستان علیه کشورهای دیگر، موضوعات اصلی مورد بحث در گفت‌وگو های صلح باشد اما اکنون امریکائی‌ها می‌خواهند موضوعات تازه‌ای را مطرح کنند. "

اینگونه طالبان بمنزله قهرمانان استقلال افغانستان ظاهر میشوند. این موضع طالبان یکی از عناصر مهمی است که کشور هائی که دیگر از حضور امریکا در افغانستان نگران اند مانند ایران، روسیه و چین با طالبان رابطه برقرار کرده اند. ولی آیا استقلال بدون حمایت مردمی (ملت) که شرط اولیه و اساسی یک حکومت ملی و فراگیر، که توان تامین صلح واقعی و پیشرفت اجتماعی و رشد اقتصادی میباشد، ممکن است؟ آیا استقلال یعنی حاکمیت ملی (نه آنطوری که برخی تصور میکنند استقلال کامل اقتصادی) بدون آزادی (آزادیهای مردم) ممکن است؟

پایان